

Jezus naszym Mistrzem

„Niech nas nauczyci dróg swoich, byśmy kroczyli Jego ścieżkami”.

Księga Izajasza 2, 3.

Kim jestem? Po co żyję? Jaki jest sens mojego życia? Pewnie wielu z nas zadawało sobie takie pytania.

Odpowiedzią mogą być słowa Pana Boga skierowane do młodego Jeremiasza: „»Zanim ukształtowałem cię w łonie matki, znałem cię, nim przyszedłeś na świat, poświęciłem cię, prorokiem dla narodów ustanowiłem cię«. I rzekłem: »Ach, Panie Boże, przecież nie umiem mówić, bo jestem młodzieńcem!«. Pan zaś odpowiedział mi: »Nie mów: Jestem młodzieńcem, gdyż pójdziesz, do kogokolwiek cię pošlę, i będziesz mówił, cokolwiek tobie polecę. Nie lękaj się ich, bo jestem z tobą, by cię chronić«” (Jr 1,5-8).

Pan Bóg wypowiada te słowa także do każdego z nas. Od pierwszych chwil naszego istnienia zaprasza nas do wspólnoty z sobą. Chce być naszym Mistrzem i Przewodnikiem na drodze naszego życia. Zaprasza nas do tego, żebyśmy poznawali Jego naukę, uczyli się logiki Jego miłości, aby dzięki temu każdy z nas coraz bardziej mógł przybliżać się do Niego i naśladować Go w swoim życiu. Jednocześnie wysyła nas do braci wśród których żyjemy, abyśmy mogli świadczyć o Jego miłości do każdego człowieka.

W tym roku duszpasterskim zapraszamy do ponownego odkrywania bogactwa form i sposobów pogłębiania więzi z Panem Bogiem. W naszych materiałach przypomnimy zarówno o możliwościach formacji duchowej, jak i intelektualnej i wspólnotowej. Będziemy odkrywać: czym jest powołanie, dlaczego warto czytać Pismo Święte i w jaki sposób można to robić. Pochylimy się nad różnorodnością form i sposobów modlitwy, zatrzymamy się nad Eucharystią, wgłębimy się w istotę formacji zarówno indywidualnej, jak i wspólnotowej.

Wszystko to zaś ma służyć temu, abyśmy stali się misjonarzami Jezusa i mogli odważnie iść w te miejsca, do których Pan będzie nas wysyłał: do naszych najbliższych, osób, które spotykamy każdego dnia, a także do tych, którzy potrzebują naszej obecności.

Systematyczne odkrywanie Pana Boga, który kroczy z nami drogami naszej codzienności, pozwoli coraz głębiej odpowiadać sobie na pytania o sens naszego życia.

ZADANIE

- Na początku kolejnego roku liturgicznego podziękuj Panu Bogu za to, że Cię tak cudownie stworzył, że się o Ciebie troszczy i powołuje do wspólnoty z Sobą i innymi członkami Kościoła.